

- dodatkowo Parlament Europejski zobowiązany jest zapłacić wnoszącej odwołanie kwotę 70 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- Parlament Europejski pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w kwestii zarzutu niedopuszczalności nowych dowodów, na które składają się:
 - przeinaczenie stanu faktycznego, brak uzasadnienia, naruszenie wymogu bezstronności i prawa do rzetelnego procesu (art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), naruszenie zasady *nemo potest venire contra factum proprium* oraz przeinaczenie okoliczności faktycznych dotyczących rzekomego przedstawienia nowych dowodów po terminie;
 - nieuznanie naruszenia przez Parlament obowiązku przejrzystości i lojalnej współpracy wobec Sądu;
 - oczywisty błąd w ocenie co do zmiany numeracji listy odpowiednich kandydatów EUR/A/151/98 na EUR/A/151.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w zakresie braku kwalifikacji prawnej i uzasadnienia decyzji sekretarza generalnego z dnia 19 maja 2005 r. i naruszenia wyroku stwierdzającego nieważność Sądu Unii Europejskiej, na które składają się:
 - brak kwalifikacji prawnej decyzji sekretarza generalnego z dnia 19 maja 2005 r.;
 - naruszenie wyroku stwierdzającego nieważność T-457/13 P.
3. Zarzut trzeci dotyczący przeinaczenia stanu faktycznego w zakresie pism EPSO.
4. Zarzut czwarty dotyczący przeinaczenia pisma Parlamentu z dnia 15 października 2007 r. z twierdzeniem, że wnosząca odwołanie została poinformowana o zniszczeniu jej akt konkursowych.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa w przedmiocie kwalifikacji prawnej decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2003 r.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia wyroku stwierdzającego nieważność w zakresie obliczenia szkody.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2016 r. – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Ellas (520Barcode Hellas)

(Sprawa T-453/16)

(2016/C 371/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A. Mouzaki)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: 520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: 520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „5201000 603856 520Barcode Hellas” – zgłoszenie nr 10 881 861

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie R 238/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 oraz art. 76 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 22 sierpnia 2016 r. przez HI od wyroku wydanego w dniu 10 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-133/15, HI/Komisja

(Sprawa T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HI (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie F-133/15 i wydanie orzeczenia w sprawie;
- ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa Unii Europejskiej w zakresie obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony, ponieważ organ powołujący Komisji Europejskiej nie podał i nie uzasadnił podstaw swojej decyzji o nałożeniu na wnoszącego odwołanie kary dyscyplinarnej obniżenia o dwie grupy zaszerogowania w ramach tej samej grupy funkcyjnej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa Unii Europejskiej przez Sąd do spraw Służby Publicznej w zakresie przestrzegania rozsądnego terminu, prawa do obrony oraz obowiązku uzasadnienia. Sąd do spraw Służby Publicznej przeinaczył też okoliczności faktyczne i dowody.